

Nedjeljno poslijepodnevno zasjedanje

opći sabor

Nedjeljno poslijepodnevno zasjedanje

3. listopada 2010.

Izbjegavanje zamke grijeha

grijeh

pokajanje

opći sabor

Izbjegavanje zamke grijeha

starješina Jairo Mazzagardi

iz Sedamdesetorice

Ostanite snažni i donosite dobre odluke koje će vam omogućiti da jedete plod sa stabla života.

Jednog predivnog, sunčanog jutra pozvao sam svoju 8-godišnju unuku Vicki da se prošeće sa mnom blizu jezera, koje je zapravo akumulaciono jezero za naš predivan grad.

Radosno smo hodali, slušajući žubor kristalno čistog potoka koji je tekao uz naš put. Uz puteljak su rasla prekrasna zelena stabla i cvijeće slatkog mirisa. Mogli smo čuti pjevanje ptica.

Upitao sam svoju plavooku, radosnu i nevinu unuku kako se priprema za krštenje.

Odgovorila je pitanjem: »Djede, što je grijeh?«

Potiho sam se pomolio za nadahnuće i pokušao odgovoriti što sam jednostavnije mogao: »Grijeh je namjerna neposlušnost Božjim zapovijedima. Ona čini Nebeskog Oca tužnim, a njezini rezultati su patnja i tuga.«

Očito zabrinuta, upitala me: »A kako nas zahvati?«

Pitanje prvo otkriva nevinost, no također otkriva zabrinutost oko toga kako izbjeći zagresti u grijeh.

Kako bi ona jasnije razumjela iskoristio sam prirodna počela koja su bila oko nas kao objašnjenje. Nastavivši niz naš put, uz bodljikavu ogradu pronašli smo kameni stup značajne veličine; bila je to robusna građevina oko koje je raslo cvijeće, grmlje i niska stabla. S vremenom će ovo bilje postati više od samog stupa.

Sjetio sam se da ćemo malo niže niz puteljak pronaći drugi stup kojeg je, malo pomalo, gotovo neprimjetno već prekrila vegetacija koja je rasla oko njega. Pretpostavljam da stup nije mogao oćutjeti, unatoč svojoj snazi, da bi ga krhke biljke mogle okružiti i uništiti. Stup bi si pomislio: »Nema problema. Velik sam i jak, i ova mala biljka neće mi naškoditi.«

Pa kako obližnje stablo raste sve više, stup to prvo ne primjećuje; zatim stup počinje uživati u hladu kojeg stabla pružaju. No stablo nastavlja rasti i okružuje stup s dvije grane koje se prvo čine krhke, ali s vremenom se isprepletu i okruže stup.

I dalje stup ne shvaća što se događa.

Ubrzo, tijekom naše šetnje, pronašli smo naš stup iz razgovora. Bio je iščupan iz zemlje. Moja mala unuka činila se zadivljenom pa me upitala: »Djede, je li ovo stablo grijeha?«

Tada sam joj objasnio da je ono samo simbol, ili primjer, kako nas grijeh zahvaća.

Ne znam koji će učinak naš razgovor imati na nju, no mene je natjerao da razmislim o mnogim licima grijeha i kako se on prikrada u naš život ako mu to dopustimo.

Moramo biti na oprezu jer male odluke mogu imati velike posljedice, baš kao što rani odlask na počinak i rano ustajanje imaju velike posljedice. Nauk i savezi 88:124 podučavaju nas: »Dižite se rano da tijela vaša i duh vaš svježi budu.« Oni koji idu rano na počinak bude se odmorni, s tijelom i duhom osvjježeni i blagoslovljeni od Gospodina zbog poslušnosti.

Zbog onog što se čini kao malo važno, poput kasnog odlaska na počinak, propuštanja molitve za jedan dan, preskakanja posta ili kršenja šabata - takvih malih pogrešaka - izgubit ćemo osjetljivost malo po malo, dopuštajući si činiti ono što je gore.

Kada sam bio tinejdžer, moj policijski sat počinjao je u 10 navečer. Danas, u to vrijeme neki idu van kako bi se zabavljali. Ipak, znamo da se noću događaju neki od najgorih događaja. Baš tijekom noćnih sati neka mladež odlazi na mjesta s neprikladnim okruženjem, gdje im glazba i riječi ne dopuštaju imati pratnju Duha Svetoga. Tada, pod tim okolnostima, postaju lak plijen za grijeh.

Često, postati plijen za grijeh počinje s nekime tko odabire prijatelje čija mjerila nisu dosljedna s evanđeljem, a samo zbog popularnosti ili prihvaćanja vršnjaka; tada ta osoba kompromitira evanđeoska načela i zakone, odlazeći niz put koji će donijeti samo bol i tugu toj osobi i njegovim ili njezinim voljenima.

Moramo biti na oprezu kako ne bismo dopustili grijehu da raste oko nas. Oblici grijeha nalaze se posvuda - čak, na primjer, u računalu ili mobitelu. Ove su tehnologije korisne i mogu nam donijeti velike pogodnosti. No njihovo neprikladno korištenje - poput sudjelovanja u igricama kojima se gubi vrijeme, programa koje vas potiču na puteni užitak ili puno gore, poput pornografije - razorno je. Pornografija uništava osobnost i zbog nje njezin korisnik tone u živi pijesak prljavštine iz kojeg osoba može pobjeći samo s puno pomoći.

To strašno čudovište uzrokuje bol i patnju, i korisniku i njegovoj ili njezinoj nevinoj djeci, supružniku, ocu i majci. Plod putenog užitka su gorčina i tuga. Plod poslušnosti i žrtve su dražesnost i vječna radost.

Odluke poput mjerila koja ćemo slijediti moraju biti donijeta unaprijed, a ne kada se kušnja pojavi. Naši parametri moraju biti:

- 

To ću učiniti jer je ispravno, dolazi od Gospodina i donijet će mi sreću.

•

To neću učiniti jer će me odvući od istine, Gospodina i vječne sreće koju on obećava vjernima i poslušnima.

Budući da je Otac znao kako ćemo donositi krive odluke, on je, u svojem predivnom naumu ljubavi, omogućio Spasitelja svijeta kako bi pomirio za grijehе svih koji se pokaju, koji mu dođu tražeći pomoć, utjehu i oprost te koji su voljni uzeti na sebe njegovo ime, Isusa Krista.

Sagriješimo li moramo brzo potražiti pomoć jer sami ne možemo pobjeći zamci grijehа, baš kao što se stup iz naše priče ne može sam osloboditi. Netko nam treba pomoći riješiti se smrtonosnog zagrljaja.

Roditelji mogu pomoći, a biskupa je Bog pozvao da nam pomogne. Njemu moramo prići i otvoriti mu svoje srce.

Nauk i savezi 58:42–43 objašnjavaju:

»Evo, tko se god obrati od grijehа svojih, tomu je oprošteno, i ja, Gospod, više ih se ne spominjem.

Po ovomu poznate da li se čovjek obratio od grijehа svojih - evo, ako ih ispovjedi i ako ih se okani.«

Nekoliko mjeseci nakon naše šetnje uz jezero, moju je unuku intervjuirao njezin biskup - njezin otac - za krštenje. Nakon razgovora pitao sam ju kako je prošlo. Odgovorila je, gotovo me prekorigivši: »Djede, razgovor je povjerljiv. Znaš to.«

Biskupi, nadam se da ozbiljno shvaćate taj odgovor. Činilo mi se kako se mojoj unuci razumijevanje jako uvećalo u vrlo kratkom razdoblju.

Baš kao što je stablo koje sam opisao donijelo tugu, bol, patnju i zatočenost, drugo stablo može donijeti baš suprotno. Spominje ga se u 1. Nefiju 8:10–12:

»I dogodi se: Ugledah stablo kojega plod bijaše poželjan da nekoga usreći.

I dogodi se: Krenuh ja i okusih od ploda njegova, i opazih da je presladak, slađi od svega što ikad prije okusih. Da, a i spazih da je plod njegov bijel, te nadmašuje svaku bjelinu što je ikada vidjeh.

I kad okusih od ploda njegova, on mi ispuni dušu silno velikom radošću.«

Draga braćo i sestre, ostanite snažni i donosite dobre odluke koje će vam omogućiti da jedete plod sa stabla života. Ako ste, iz bilo kojeg razloga, ikada pogriješili ili napustili put, naša je ruka ispružena i kažemo vam: »Dođite. Ima nade. Volimo vas i želimo vam pomoći biti sretnima.«

Nebeski Otac nas voli toliko da nam je dao svojeg jedinog Sina, Isusa Krista.

Isus Krist nas voli toliko da je dao svoj život u pomirenju za naše grijeh!

Što smo voljni dati kako bismo bili čisti i primili tu radost?

O ovim istinama svjedočim u sveto ime Isusa Krista. Amen.

Liahona

studeni 2010.